

Prologue

*M*adilim sa loob ng silid maliban sa kaunting liwanag na nagmumula sa labas ng bintana. Mahimbing na natutulog si Diane, balot ng kumot ang katawan at nakayakap pa sa isang unan. Tahimik maliban sa panaka-nakang ugong ng nakabukas na electric fan.

Sa pinto, dahan-dahang umikot ang seradura. Umawang nang kaunti at sumilip ang nagmamatyag na anino. Ilang segundo ring nanatili iyong nakatayo roon at pinagmasdan ang dalagita. Nang hindi na makatiis ay tuluyan na itong pumasok sa silid.

Tumayo ito sa paanan ng kama. Hinarangan ng bulto nito ang tanging ilaw na nagmumula sa poste ng Meralco sa labas ng bintana. *His shadow cloaked the unsuspecting child.*

Ngumisi ang lalaki.

He wanted her, had wanted her the first time he saw her the day her mother brought him home. Isang taon na ang lumipas. She was only fifteen then. Pero taglay nito ang gandang hindi mapapantayan kahit ng ina nito. Kahit sa murang edad, mahubog na ang katawan ng dalagita. Makinis ang mamula-mula nitong kutis, mabilog ang maumbok na dibdib, perpekto rin ang hugis ng mahahaba nitong hita. She

smelled of innocence and youth, and he couldn't wait to break her.

For months, nagkasya siyang pagmasdan lang ito. Hanggang sa sinubukan niyang hawakan ang dalagita. She was so afraid of him that she didn't even move as his hands roamed over her young body. She cried silently as he groped her sensitive, untutored flesh. Her body shivered in revulsion as he stroked her very core. He wanted to discover the tightness of her inner muscle around his finger, feel the thin barrier of her virginity. The thought was like an aphrodisiac. He had to control himself. Hindi pa iyon ang oras. He wanted to terrify her to the point of submission. Upang sa oras na magpasya siyang angkinin ito, hindi na ito manlalaban.

Nagtagumpay siya. Dahil sa maraming ulit na pagmomolestiya niya sa babae, ni minsan ay hindi ito nagsumbong sa ina. The fearful way her almond-shaped eyes looked at him, the tiny tremors he knew was raking her body every time he was near, how she scampered away from him like a hopeless, frightened animal... her fear fed his libido like a vitamin supplement. His lust grew stronger and uncontrolled. Kahit ang ina nito na live-in partner niya ay nagtaka sa biglang pagiging mainit niya sa kama. But she wasn't complaining. Mainam iyon dahil lalo lamang lumalim ang tiwala at pagkahumaling nito sa kanya. Wala itong kaalam-alam na ang nasa isip niya ay ang

anak nito habang nagtatalik sila.

Tumihaya si Diane at tumambad sa kanya ang kabuuan nito. Maluwag na t-shirt at shorts ang suot ng babae. Animo siya isang asong ulol na naglaway nang makita ang makikinis nitong hita. He had touched her several times there and even in between her thighs. His maleness throbbed with anticipation. How moist would she be? How pleasantly tight?

Pagkatapos ng ilang buwang pagtitimpi, ito na ang pagkakataon niya. Walang kaalam-alam ang dalagita na silang dalawa lamang ang naroon sa bahay dahil magdadalawang shift sa pinapasukang electronics company ang ina nito. He could ravage her all night at walang maaaring pumigil sa kanya.

Malapad siyang ngumisi. Pinagkiskis niya ang dalawang palad at umupo sa gilid ng kama. Dumapo kaagad ang kamay niya sa hita ng dalagita at humaplos pataas.

Biglang nagmulat ng mga mata si Diane at bumalikwas nang bangon. Pawisan siya at hinihingal. Basa rin ng luha ang kanyang mukha. Hinapit niya ang kumot patakip sa kanyang katawan, niyakap ang dalawang tuhod, isinubsob doon ang mukha at saka humagulgol. Hindi niya mapigilan ang panginginig ng buong katawan.

Takot na takot siya!

It had been eight years, but the terror followed her in her dreams. She had never been the same

after that night. Hindi man literal na ninakaw ang pagkababae niya, she lost something precious. She lost her soul. Bago pa iyon ay unti-unti nang dinurog ng lalaking iyon ang kalooban niya. And for a mere child, it was worst than the abuse she had experienced.

Twenty-four na siya ngayon. At ang madilim na bahaging iyon ng kanyang nakaraan ay isang sekretong dala-dala niya, at dadalhin hanggang sa kanyang pagtanda.

Nang kumalma siya ay inilibot niya ang mga mata sa maliit na silid. Nag-iisa lamang siya sa bahay na iyon. Her life was just a series of routines at wala siyang balak baguhin iyon. Hindi dahil sa ayaw niya. Natatakot siya. She was not very good in the trust department. Ilang tao lang ang pinagkakatiwalaan niya.

Humiga siyang muli at itinabing ang kumot sa kanyang katawan. Tumagilid siya at niyakap ang isang unan. Malabo nang makatulog pa siya ulit kahit may dalawang oras pa bago mag-alarm ang kanyang cellphone. Huminga nang malalim si Diane at ipinikit ang mga mata. Sa tuwing dadalawin siya ng bangungot, nag-iisip siya ng isang magandang scenario pagkatapos bilang defense mechanism na pang-alis ng takot. At palagi na, nire-relive niya ang mga romantikong eksenang nababasa niya sa mga pocketbooks. Ini-imagine niyang siya ang bidang babae at mayroon siyang hero. And then she would

forget all her fears. She would imprison herself in a dream world and just let go.

For a few moments, she would be normal.

You're a normal woman. Only with broken pieces of a soul.

Chapter One

Pagpasok ni Diane kinabukasan ay nadatnan niyang mainit ang ulo ni Meriel, ang kanyang boss-slash-friend at owner ng *The Merry Blend Coffee Shop and Pastry House*. Padabog nitong nilalagyan ng laman ang trays sa loob ng estante habang patuloy sa pagra-rant tungkol sa lalaking sinampal nito noong isang araw.

Naiiling na lang siya habang pinipigilan ang ngiti.

Sa kalagitnaan ng paglilitanya nito ay pumasok ang dalawang matangkad na lalaki. Namukhaan niya kaagad ang isa, ngunit hindi niya kilala ang kasama nito. She didn't know why her heart leapt the instant she met the stranger's eyes. His ear to ear grin made her want to answer back with a smile.

Ipinilig niya ang ulo at nilapitan ang nakatalikod na kaibigan.

“Uhm, Boss...” tawag niya.

Tuloy pa rin ang litanya nito. Pasimple niyang sinulyapan ang dalawa. Naniningkit na ang mga mata ng lalaking tinutukoy nito. Pigil naman ng kasama nito ang pagbulalas ng tawa.

“Boss?”

“Kaya ikaw, Diane, huwag na huwag kang

magpapaloko sa mga lalaki. Puro sila mga walang kuwenta. Lalo na 'yung Giles na iyon. Naku, porma pa lang siguradong marami na siyang pinaiyak na babae.”

“He’s here.”

Hindi siya pinansin ni Meriel. Humarap pa ito sa kanya at ikinumpas sa hangin ang hawak na tongs.

“That Giles is a chauvinistic pig who thinks he can have every woman eating at the palm of his hand!”

Kapwa sila napalingon sa malakas na tawang narinig. It was the man behind the dark-faced one. He was so amused despite his friend’s irritation. Pangiwi siyang ngumiti.

She heard Meriel’s low curse. Hinila siya nito papasok sa kitchen.

“Kanina pa ba sila naroon?” Tumango si Diane. She cursed again. “Bakit hindi mo sinabi sa akin?”

“I did! Hindi mo naman ako pinansin.”

Natampal nito ang sariling noo.

“Boss, ang mabuti pa’y labasin mo na siya. You owe him an apology.”

“Ano? At bakit ako hihingi ng apology? Tama naman lahat ng sinabi ko tungkol sa kanya.”

Namaywang siya at tinaasan ito ng kilay. Kung minsan, wala sa lugar ang pagiging stubborn ni Meriel.

“S-sige na, labasin mo na’t baka gusto nang um-

order,” utos nito sa kanya. Napanganga si Diane.

“At ikaw? Ano’ng gagawin mo? Magtatago ka lang dito?”

“Basta! Bahala ka na doon.”

Kulang na lang ay itulak siya nito palabas. Diane rolled her eyes when she exited the kitchen. Bakit palagi na lamang sa kanya nakatoka ang damage control?

Sinilip niya ang dalawang lalaki. Okupado na ng mga ito ang isang mesa. Halatang mainit pa rin ang ulo ng lalaking kailan lang ay sinampal ni Meriel. Ang katapat naman nito ay nakaupo lang at pinagmamasdan ang kaibigan. Nakangiti pa rin ito habang pailing-iling.

Huminga nang malalim si Diane. Kinakabahan siyang hindi niya maintindihan. It wasn’t because of fear. The wild beating of her heart echoed something different, something new.

Kapwa napaligon ang dalawang lalaki nang maramdaman ang paglapit niya. Sandaling nagtama ang mga mata nila ng lalaking nakangiti. His eyes roamed her features in a subtle manner. The smile he showed her was one of appreciation. Her heartbeat accelerated another rate.

“G-good morning! Uhm... would you like to order something? Anything?” Napangiwi siya. Ang lalaking nakangiti ang um-order ng pagkain.

She nodded and went back behind the counter. Naging busy sila ni Kiko sa paghahanda ng order.

Nang maiayos sa tray ang dalawang platito ng chicken salad sandwich at dalawang tasa ng kape ay inihain na niya iyon sa dalawang customers.

“Nasaan ang mataray mong boss?” tanong ng nakasimangot pa ring lalaki. Napasulyap si Diane sa pinto ng kusina. The guy sneered. “Hiding as always.” Tumayo ito.

“O, saan ka pupunta?” tanong ng kasama nito.

“May aayusin lang ako.” Binalingan siya ng lalaki. “Would you mind if I talk to her?”

A part of her wanted to stop him. But a bigger part seemed to whisper that he meant no harm. Umikot ang mga mata niya.

“Go ahead. As if naman mapipigilan kita,” may halong amusement na sagot ni Diane. Noon lang ito ngumiti.

“I’m Giles, by the way... the chauvinistic pig in person.”

Napabungisngis siya. “Ako naman si Diane.”

Giles offered his hand and reluctantly, she took it. Sinundan niya ito ng tingin hanggang sa makapasok ito sa kusina.

“Ako naman si Francis.”

Bumalik ang pansin niya sa lalaking nakaupo. Nakalahad din ang isang kamay nito at nakangiti. May kabang tinanggap ni Diane ang pakikipagkamay nito. She almost jerked her hand free if not for his firm grip. A bolt of electricity struck her palm and coursed through her veins, warming her blood.

Every muscle inside her tingled from just that simple touch. Hindi iyon nangyari nang kamayan niya si Giles.

Francis must have felt it, too. Nabura ang ngiti nito at napalitan ng pagkalito ang kanina ay masayang ekspresyon.

Kaagad na binawi ni Diane ang kamay niya.

“B-babalik na ako sa counter. Enjoy your meal,” she said nervously.

She busied herself, all the while feeling Francis’s intense gaze. Nang lihim niya itong lingunin, nakita niyang naubos na nito ang sandwich at inuubos na lang ang kape. Nang muli itong sumulyap sa gawi niya ay mabilis siyang tumalikod.

Francis had never been fully aware of a woman before. O mas tamang sabihin na ngayon lang niya itinuo ang buong pansin sa isang babae.

He felt it when she shook his hand, that distinct tingly sensation, like a surge of electric current. Alam niyang naramdaman din iyon ng dalaga. Nakita niya ang pagguhit ng takot sa mga mata nito. It intrigued him, the way she cowered away like a scared rabbit. Normally, women would come to him, not run away from him.

Diane kept herself busy. Pero alam niyang lihim itong sumusulyap sa kanya kapag hindi siya nakatingin. With furrowed brows, he sipped the remaining coffee in his cup. Napansin niyang

masyadong tensed ang babae. Para itong isang piraso ng malutong na goma na kaunting lakas lang ay mababali sa halip na mahilat. Hindi niya akalaing may ganoon siyang epekto sa isang babae. Scaring her was the last thing on his mind.

Sumulyap siya sa kanyang relo. Mahigit limang minuto na ang nakakaraan mula nang pumasok sa kitchen si Giles. May pilyong hinala na pumasok sa isip niya sa kung ano ang posibleng ginagawa ng dalawang tao sa loob ng kusina. Giles could be very persuasive if he wanted to.

When his friend emerged from the kitchen after a few more minutes with a smug grin on his face, Francis knew his suspicion was justified.

Mukhang naka-first base na ang loko!

“Let’s go,” Giles said.

Naiiling na sinenyasan niya si Diane para ipabalot ang hindi nagalaw na sandwich. Tumingin ito sa kanya at pagkatapos ay bumulong sa katabing binatilyo. Ito ang lumapit sa kanila. Nagsalubong na naman ang mga kilay ni Francis. Nakita niyang mabilis nang nakapasok sa kitchen ang dalaga.

“You look happy. P’wede mong sabihin kung ano’ng ginawa ninyo sa kitchen sa loob ng sampung minuto?” tanong ni Francis sa kaibigan habang pabalik sila sa construction site. Isa siyang architect at partner siya nito sa *Esperon Builders Inc.*, ang construction company na pag-aari ni Giles. They had

been friends since college and although they shared the same passion with women, he's more of a keeper than a ladies' man. Katunayan nga'y ni hindi pa nangalahati sa dami ng naging girlfriends nito ang naging nobya niya.

Sumulyap sa kanya si Giles. "You know I'm not the kiss and tell type."

Humalakhak siya. Kahit hindi nito aminin, halata sa pilyong kislap ng mga mata nito na may nangyari nga sa loob ng kusina.

"Mabuti na lang pala't hindi ako nakipagpustahan sa iyo."

Tumawa lang ang kaibigan.

Nang ikuwento nito ang tungkol sa babaeng nakilala nito sa hotel ng pinsan sa Subic, sinabi na niyang mahihirapan itong paamuin ang babae. It turned out he was wrong.

"Ikaw, kumusta naman kayo ni Diane?"

Kunot-noong nilingon niya ito. Giles was staring at him expectantly. "Anong kumusta kami ni Diane?"

"Nagpakilala ka sa kanya."

"So? Ang awkward naman kung ikaw lang ang magpapakilala gayung sabay tayong pumasok ng shop."

"Ibig mong sabihin, hindi ka man lang nagkainteres sa kanya?" anang kausap na wari'y hindi makapaniwala. "She's beautiful! Kung hindi ko nga lang unang nakilala si Meriel, baka niligawan ko siya."

Unconsciously, humigpit ang pagkakahawak ni Francis sa manibela. Nakapagtata kang hindi niya nagustuhan ang ideya na mapabilang si Diane sa listahan ng mga naging girlfriends ng kaibigan niya.

“I didn’t say I wasn’t interested.”

Sa sulok ng mga mata ay nakita niya ang malapad na pagngisi nito.

“May balak kang ligawan siya?”

What he wanted was to befriend her first. His gut told him that something was wrong with Diane. The terror he saw in her eyes was a tell-tale sign. Naintriga siya kung ano ang ikinatatakot nito.

“Maybe.”

Giles snorted. “Anong klaseng sagot ’yan?”

“I want to know her first. Mahiyain siya at ayoko siyang biglain.”

Nagkibit-balikat lang ang katabi at hindi na nagsalita pa. Nakapag-U-turn na siya at papasok na sa construction site, isang ten-storey commercial building na nasa kalahatian na ang completion.

Ipinarada niya ang sasakyan ni Giles sa harapan ng mobile office nila.

Later that afternoon, bago umuwi si Francis sa condo unit niya sa Taguig ay dumaan siya sa coffee shop. Nadatnan niyang naroon pa rin si Diane. Ang binatilyong katulong nito ay papalabas naman, bitbit ang isang knapsack. Binati pa siya nito nang makasalubong niya.

“Hi!”

Diane almost jumped in surprise. Nanlaki ang mga mata nito nang malingunan siya.

“Ano’ng ginagawa mo dito?”

She took a step back when he approached her and leaned over the counter.

“Bibili lang ako ng pasalubong.”

Tumango ito at lumapit sa counter.

“A-ano’ng gusto mo?” may kinig ang boses na tanong nito.

Ikaw, he wanted to blurt out. He cleared his throat instead.

“One dozen cinnamon roll and a dozen éclair. Samahan mo na rin pala ng one dozen ng salted caramel doughnuts.”

She went behind the display case. Nakasunod ang kanyang mga mata sa bawat kilos ng babae habang inihahanda nito ang orders niya. It was then that he was able to fully assess her physically. Tama si Giles, maganda ang dalaga. She had expressive almond-shaped eyes shaded by thick long lashes giving him the impression that she’s wearing mascara, a small nose and curvy, slightly sensuous lips. Her hair, brushed back into a neat bun highlighted her oval face. The smooth skin of her neck gave his hands a funny itch. Katulad ni Meriel, wala rin itong makeup. She didn’t need any. She’s beautiful the way she looked.

“Ikaw lang ba mag-isa dito? Where’s your friend?” he asked pertaining to Meriel.

Sandaling sumulyap sa kanya ang dalaga.

“Umalis na siya. Kanina pang tanghali.” Itinuloy nito ang paglalagay ng cinnamon rolls sa paper box.

“So ikaw nga lang mag-isa ang narito? Anong oras ka magsasara?”

She looked at him with narrowed eyes.

“Bakit ba ang dami mong tanong?” may katarayang balik ni Diane.

“Masama bang magtanong?” He smiled and her cheeks colored delightfully. Nang hindi ito sumagot ay muli siyang nagsalita. “So what time will you close the shop?”

“Eight thirty.” Her tone was reluctant. Nilagyan nito ng tape ang lid ng boxes ng pastries at saka isinilid iyon sa malaking paper bag na may logo ng coffee shop. Lumapit ito sa counter at saka ikinuwenta ang pinamili niya.

“Bale one thousand twenty-five lahat.”

Dinukot niya ang wallet at humugot ng dalawang one thousand peso bill. Diane took it and punched in the amount. Binilang nito ang kanyang sukli bago inabot sa kanya. Hindi sinasadyang nagdikit ang mga daliri nila. She jerked her hand on impulse and stepped back.

Nagsalubong ang mga kilay ni Francis.

“T-thank you,” ani Diane na tipid ang ngiti. Ni hindi nito magawang salubungin ang kanyang mga mata.

Tumango lang siya, ang kanyang curiosity ay

unti-unti nang napapalitan ng iritasyon. Bakit ba sa tuwing magkakaharap sila ay daig pa niya ang isang mabangis na hayop na kinatatakutan nito? Sa kanya lang kaya ganoon ang dalaga?

Chapter Two

May panghihinayang na sinundan ng tingin ni Diane si Francis habang papalabas ng shop ang huli. Gusto niya itong tawagin at humingi ng sorry. She knew he was just being friendly. Pero paano kung magtanong ito? Hindi niya masasabi sa lalaki ang kanyang sekreto.

Her past experience traumatized her.

Nilulukuban siya ng takot sa tuwing mapapalapit siya sa isang lalaki. It was worse noong unang salta niya sa Manila. She was like a neurotic freak. Ni hindi niya gustong lumabas ng bahay. It was a miracle that she had managed to reach Meriel's house without breaking up.

Sa tulong ng kaibigan at ng mommy nito, natutunan niya kung paano kontrolin ang takot sa tuwing may lalaking customer na papasok sa shop. Natutunan niya kung paano makihalubilo sa tao, kung paano umaktong normal sa harap ng mga ito. But she still couldn't stand even the simplest physical contact from the opposite sex. Even the innocent brush of a hand over her skin stirred memories of nonconsensual physical contact years ago. Kahit si Kiko ay hindi niya hinahayaang tapikin siya o di kaya hawakan sa kamay o sa braso.

Out of courtesy, she was compelled to shake Giles's hand. Wala itong ideya kung paanong halos panginigan siya ng buong katawan sa takot. It took every ounce of her self-control to block the memories of another vile hand on her body.

With Francis, it was different. The brief handshake brought a kind of awareness and a strong yearning. She actually liked the warmth of his hand that it terrified her. A man's touch was obscene and distasteful. Hindi niya iyon dapat magustuhan. She hated herself for wanting the feel of his hand on her skin again.

Bumukas ang pinto at pumasok ang isang pareha. Pansamantala niyang isinasantabi ang mga alalahanin, nagpaskil ng matamis na ngiti at inasikaso ang mga ito. Nang lumabas ng shop ang pareha bitbit ang supot ng pinamili, sinilip niya sa tapat ang kotse ni Francis. Wala na ito roon. At sa halip na maglubag ang loob niya dahil wala na ang binata, nakadama siya ng panghihinayang.

Sa unang pagkakataon matapos ang walong taon, nagkaroon muli ng interes sa isang lalaki si Diane.

Hindi maintindihan ni Francis kung bakit siya naiinis. So Diane snubbed him. Hindi malaking bagay iyon sa kanya. Hindi lang ito ang babae. And it's not like he's looking for a relationship right now. Even if he was, he could choose from the strings of

women vying for his attention. So why did it bother him so much that Diane overlooked his charms?

Something was wrong with her and it's not his ego talking. Hindi ordinaryong takot ang nakikita niya sa mga mata ng dalaga. And the way she flinched with the slightest of touch... it was both a puzzle and a clue.

Noong nasa high school siya ay may naging kaklase siya na dinukot at pinagsamantalahan ng isang galit na manliligaw nito. Fortunately, Carol was found alive. Pero hindi na ito ang dating kaibigan na nakilala niya. Nang dalawin niya ito kasama ang ilan nilang kabarkada, hindi lumabas ng kuwarto ang babae. Nang minsang aksidente niya itong nakita sa labas ng bahay, patakbo itong pumasok at nagkulong sa loob ng silid nang tawagin niya. A few weeks later, nabalitaan na lamang nilang uminom ito ng lason. Carol's death came as a shock to him. He could still remember the kind of terror he saw in her eyes, without a doubt the same one he saw in Diane's eyes.

Was she molested? Raped?

Francis gripped the steering wheel tighter, his blood ran cold inside his veins. Hinala lamang iyon at maaaring hindi totoo.

God, I hope I'm wrong.

Sumulyap siya sa relo; alas seis pa lang ng gabi. Ihahatid lamang niya ang pasalubong sa mga pamangkin sa Taguig. More or less thirty minutes

ang one-way drive patungo roon. Kung hindi siya magtatagal sa bahay ng pinsang si Marco, maaabutan pa niya si Diane sa coffee shop.

Limang minuto bago mag-alas-ochong ay nagsimula nang magligpit si Diane. Kanina pa niya naririnig ang panaka-nakang kulog. Sumisirit din ang matatalim na kidlat sa langit. Eksakto alas ocho nang isara niya ang *The Merry Blend Coffee Shop and Pastry House*. Naglakad siya patungo sa overpass. Malapit na siya roon nang biglang umambon. Binilisan niya ang paglalakad. Hustong pababa siya sa kabilang side nang bumuhos ang malakas na ulan kasabay ng pagkidlat at pagkulog. Sumilong siya sa kapisirang bubong ng isang saradong gated compound. Hindi pa siya nagtatagal doon nang huminto sa tapat niya ang isang pulang kotse. May lalaking bumaba, bitbit ang isang payong.

“Diane...”

Nanlaki ang mga mata niya. “F-Francis? Ano’ng ginagawa mo dito?”

“Binalikan kita. Let’s go.”

Kaagad niyang iniwas ang braso nang makitang hahawakan siya nito. Humakbang din siya paatras.

Francis’s jaws tightened. Ipinirmi na lamang nito ang kamay sa tagiliran.

“Lumalakas na ang ulan. Mahihirapan kang makasakay. Ihahatid na kita.”

She opened her mouth to say no but he cut her

off.

“Look, I know you don’t like me. Gusto ko lang makatulong. I’m just worried about you. Kung gusto mong magtanong, gawin mo sa loob ng kotse. Here...” Iniabot nito sa kanya ang payong. Hinubad nito ang jacket at isinukob sa sariling ulo bago tinakbo ang kotse para ipagbukas siya ng pinto. Wala na siyang nagawa kundi ang sumunod sa binata.

Nakaramdam ng guilt si Diane nang makita ang hitsura ni Francis pagpasok nito sa kotse. Basa ang jeans nito hanggang tuhod, pati na ang sleeves ng polo. Medyo basa rin ang gawing likuran nito.

“P’wede mo bang hinaan ang air-con?”

Lumingon ito sa kanya. “Giniginaw ka?”

“H-hindi naman. Pero basang-basa ka. B-baka magkasipon ka.”

He chuckled and did what she asked. The goosebumps that ran along her spine had nothing to do with the cold interior of the car. She slightly shivered and hugged herself. Nagmenor si Francis nang makitang dilaw na ang ilaw sa intersection, pagkuwan ay nagkulay pula iyon.

Dumukwang ito sa back seat, may hinugot sa loob ng isang sportsbag.

“Here.” Iniabot nito sa kanya ang isang tuyong t-shirt. “Ibalabal mo na lang sa katawan mo para hindi ka masyadong ginawin.”

“S-salamat.”

Malambot ang tela ng oversized t-shirt at masarap sa balat. Hindi mapigilang isipin ni Diane na init ng katawan nito ang init na naramdaman niya nang ibalabal niya ang t-shirt sa kanyang katawan. Oddly, the thought comforted her.

“Nag-dinner ka na ba?” tanong ng binata.

Malapit sa sila sa EDSA.

Umiling siya. “S-sa bahay na lang.”

Narinig niya ang mahinang tawa nito.

“Bakit?”

Nakangiti itong sumulyap sa kanya. “Kanina pa ako nagda-drive, pero hindi ko alam kung saan pupunta. Tama pa ba itong dinadaan natin?”

She couldn't suppress the smile. It was his clever way of asking for her address.

“Sa Cubao ako nakatira.” Sinabi na niya rito ang buong address niya.

“You should do that more often,” he commented.

“Do what?”

“Smile. Iyong totoong ngiti. It makes you more beautiful.”

Hindi ito nakatingin sa kanya, pero pinamulahan pa rin siya ng mukha. Pinakiramdaman niya ang sarili. Kung ibang lalaki ang nagsabi niyon, baka tumakbo na siya palayo. Hinding-hindi rin siya sasakay ng kotse kesehodang maligo na siya sa ulan.

Pero si Francis...

Nilingon niya ang binata. Guwapo ito, matangkad at kulay kayumanggi ang balat. Ilan sa

nagustuhan niya sa features nito ay ang maamo nitong mga mata at ang malalim na cleft sa baba na bumagay sa pangahan nitong mukha. His hair was as dark as the night and cropped short. His body was well-toned, with lean muscles and not an ounce of unwanted fat.

To her, he was physically perfect like the heroes in her fantasy world.

Nakaliko na sila sa Aurora Boulevard. Itinuro na niya sa binata ang direksyon para hindi na ito mahirapan. Ilang minuto pa'y nakahinto na sila sa tapat ng isang hilera ng apartments. Tumila na ang malakas na ulan at umaambon na lang.

Ibinalik ni Diane ang t-shirt sa lalaki.
“S-salamat.”

Tumango ito at bumaba ng sasakyan saka inilapag sa driver seat ang t-shirt na ibinalik ng dalaga. Umikot ito at ipinagbukas siya ng pinto. All the while, Francis stayed close without touching her.

“Ikaw lang ba mag-isa diyan?”

“Oo. Pero safe naman dito. At saka mababait ang mga kapitbahay ko.”

“Good. I-lock mo mabuti ang mga pinto pagpasok mo. Magbihis ka agad. And don't forget to have dinner.”

Ikiniling niya ang ulo at natutuwang tinitigan ito. Taliwas sa kalimitang takot na nararamdaman, kampante ang loob ni Diane ngayon. She felt safe with Francis.

Napakamot ito ng ulo. “I’m overdoing it. I’m sorry.”

Tuluyan na siyang napahagikgik. The boyish smile and twinkle of his eyes fascinated her. His *over* concern touched her deeply.

“B-baka may extra ka pang shirt. Bakit hindi ka muna pumasok para makapagbihis ka? Magkakasipon ka dahil nabasa ka ng ulan.”

Pilit niyang kinukumbinsi ang sarili na guilt feelings lang ang dahilan kaya niya iyon nasabi. Kung hindi ibinigay ng binata ang payong sa kanya, hindi ito mababasa nang husto.

Tumaas ang isang kilay ni Francis sa pagkabigla. “Sigurado ka?”

Kimi siyang tumango.

“Thanks. Giniginaw na nga ako,” nakangiting sabi nito. “Kukunin ko lang ’yung extra shirt sa kotse.”

Nang bumalik ng kotse ang lalaki ay binuksan ni Diane ang front door. When she heard him behind her, she felt the faint stirrings of panic. But when she stared into his dark, endearing eyes, the panic dissolved, replaced by a different stirring, a kick of excitement that was alien to her.

For the first time after eight years, she was willing to trust a man again.